

I heligt vemod tröstade och uppmuntrade Jesus änglarna och meddelade dem, att de, som han skulle återlösa, därefter skulle få vara med honom därovan och att han genom sin död skulle återlösa många och tillintetgöra den, som hade döden i sitt våld. Fadern skulle giva honom rike och storhet utöver alla riken under himmelen, och han skulle besitta riket till evig tid. Satan och syndarna skulle bli tillintetgjorda och aldrig mer väcka oro i himmelen eller på den nya jorden. Jesus uppmanade den himmelska härskaran att samtycka till den plan, som hans Fader hade godkänt, och glädja sig över, att fallna människor genom hans död åter kunde få nåd hos Herren och åtnjuta himmelens lycka.

Glädje, utsäglig glädje, fyllde nu himmelen, och den himmelska änglakören stämde upp en lovsång. Änglarna rörde vid sina harpor och sjöngo i en högre ton, än de förr hade gjort, på grund av den stora nåd och kärlek, som Gud visade, då han utgav sin högt älskade Son i döden för ett upproriskt släkte. Därpå blev Jesus ärad och hyllad för sin självförnekelse och uppoffring, i det han var villig att lämna sin Faders sköte och välja ett liv i lidande och kval samt en vanärande död för att kunna giva andra liv.

Ängeln sade: »Tron I, att Fadern utan kamp uppoffrade sin högt älskade Son? Nej, nej!»

Frågan, om han skulle låta det brottsliga människosläktet dö, eller om han skulle utgiva sin käre Son i döden för det, kostade dock himmelens Gud en kamp. Änglarna hyste så stort intresse för människornas frälsning, att det bland dem fanns sådana, som voro villiga att försaka sin härlighet och giva sina liv för förlorade människor. »Men», sade min ledsagande ängel, »det skulle ej gagna något.» Överträdelsen var så stor, att en ängels liv kunde ej betala skulden. Ingenting utom Guds Sons död och medlaregärning kunde betala skulden och frälsa förlorade människor från hopplöst elände och sorg.

Men det verk, som blev änglarna anvisat, var att stiga upp och stiga ned med styrkande balsam från härlighetens rike för att trösta Guds Son i hans liv av lidande. De tjänade Jesus. Deras uppgift var också att bevara nådens barn från de onda änglarna och från det mörker, som satan ständigt omgav dem med. Jag såg, att det var omöjligt för Gud att förändra sin lag för att rädda de förlorade, och därför tillät han sin käre Son att dö för människornas överträdelser.

Satan fröjdade sig åter med sina änglar över, att han genom människornas fall kunde bringa Guds Son ned från hans upphöjda ställning. Han sade till sina änglar, att när Jesus påtog sig fallna människors natur, kunde han besegra honom och förhindra frälsningsplanens genomförande.

Adventbudskapet
sid 184-185, av E. White